

Дане Богом

Хтось щось говорить про Дар Божий,
Та завжди й зовсім не про те,
Бо в Дарі тім на Бога схожий
Був кожен з нас, тепер зате

Бо незалежно від релігій,
Від вір і націй, і країн,
Є й ті, що й до подібності йти встигли,
А більшість з нас - як бабуїн

Бог нам давав свій Дар - всім рівний,
В нім Розум дав Він, Душу й Дух,
А ми самі вже, в тім відмінний
Чи зберегли й додали рух

А за подібністю до Бога
Повинні ми образ той всі,
Зберігши Дар, зростити, й з того
Примножити все, й геть й в усім.

Бо Бог сам з себе набуває
Й невпинно, лиш Красу, й в Красі
Весь Космос-Бог в тім лиш зростає,
Й повинні те ж робити всі,

Бо в Світі Божа Мати й Батько,
І Син Їх Божий, Він є в тих,
Хто Дар свій Божий ще не втратив,
І образ, і подібність з лих

В тім нині меншість залишилась
Тих, в кому Бог, і хто є в Нім,
А більшість Дару вже лишилась,
Те, що Бог дав, - в них втрата в тім.

За змістом, хоч в нас й схожа форма,
Та те ж не каже ні про що,
Подібним Богу бути – норма,
А бабуїн - то ж казна що!

У меншості, що є, й найменшій?
А в більшості всіх - втрат й розрух,
Так Образ Божий, тим не менше,
Хтось зберігав, хтось й нищив Дух.

Й нести до Бога й людства Світло
Так, як те робить Господь Бог,
Красу, й в Красі лиш Бога житло,
Й нема в Нім інших в нас дорог,

Хто хочуть й можуть жить, як люди,
Й народом Божим стануть ті,
В кому Христос, а не Іуда,
В пільмі невігластва в житті.

Усіх він виніс гідним й чистим,
А дехто - ще й свого додав,
В Красі життів всіх, як в намисті,
Яке ж Бог в Агні Йогі й дав.